

Flood Management Approach : A Case Study of Rusamilae Sub-district Municipality, Mueang District, Pattani Province

แนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัย : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

Hasan Akrim Dongnadeng^{1*} Thanatda Rattraitong¹, and Ni-rohana Salaeh¹
ฮาซันอักริม ดงนะเต็ง^{1*}, ธนัฐภา รัตไตรทอง¹ และ นิรอฮานา สาละห์¹

¹ Faculty of Political Science, Prince of Songkla University, Pattani Campus

¹ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

*Corresponding Author, E-mail: arsun.do@psu.ac.th

Article Info

- Received: January 4, 2024
- Revised: April 26, 2024
- Accepted: August 9, 2024
- Available online: August 26, 2024

Abstract

Natural disasters are one of the crises that humans find difficult to avoid. Reducing the losses caused by natural disasters requires the implementation of good management processes. The objective of this research is to study flooding management approaches in the municipal area of Rusamilae Sub-district, Mueang District, Pattani Province. This research adopted the qualitative research methodology by deploying an in-depth interview with key informants derived from purposive sampling. The respondents include a total of 11 individuals, consisting three municipal personnel, one staff member from the Office of Disaster Prevention and Mitigation of Pattani Province, and seven members of the community group. The data is analysed using the thematic analysis approach. The results revealed seven important approaches, covering three main components: 1) Public participation in flood management, which consisted four methods, including, situation monitoring through the Meteorological Department, waste management within a community, the establishment of community committees and volunteer groups for disaster prevention, cleaning and repairing damaged areas and drainage pipes after floods; 2) Capacity building for personnel and the public, which consists two methods, including an organisation of training programmes to provide basic knowledge of disaster prevention and mitigation for the public, and enhancement of personnel potential, and 3) Strategic collaboration effort with relevant agencies, and that consists one method, which is a comprehensive coordination with various agencies. This research proposes that the municipality should articulate the real problems experienced by the public, promote public relation activities regarding projects related to disaster management for holistic public awareness, while considering the complexity of potential issues that may arise during the implementation process.

Keywords: Flood Management, Local Government Organization, Pattani Province, Rusamilae Municipality

บทคัดย่อ

ภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นวิกฤตที่มนุษย์หลีกเลี่ยงได้ยาก การลดความสูญเสียจากภัยพิบัติทางธรรมชาติต้องอาศัยการสร้างกระบวนการในการจัดการอย่างเป็นระบบ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัย ในพื้นที่เทศบาลตำบลสุระสมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักที่คัดเลือกโดยวิธีการแบบเจาะจง จำนวน 11 คน ประกอบด้วย บุคลากรของเทศบาล 3 คน เจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดปัตตานี 1 คน และประชาชน 7 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์แก่นสาระ ผลการวิจัยพบ 7 แนวทางสำคัญ ครอบคลุม 3 องค์ประกอบหลัก ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอุทกภัย 4 แนวทาง ได้แก่ การร่วมติดตามสถานการณ์จากกรมอุตุนิยมวิทยา การจัดการขยะภายในชุมชน การจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนและอาสาสมัครป้องกันภัยพิบัติพลเรือน การร่วมทำความสะอาดท่อระบายน้ำในพื้นที่และช่วยซ่อมแซมส่วนที่ได้รับความเสียหายหลังเกิดอุทกภัย 2) การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน 2 แนวทาง ได้แก่ การจัดโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัยแก่ประชาชน และการพัฒนาพัฒนาศักยภาพบุคลากร และ 3) การบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 1 แนวทาง ได้แก่ การปฏิบัติงานบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยนี้เสนอแนะให้เทศบาลเปิดโอกาสในการรับฟังประเด็นปัญหาจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น ประชาสัมพันธ์การจัดโครงการเกี่ยวกับการจัดการปัญหาอุทกภัยให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง และพิจารณาความซับซ้อนระหว่างการทำงานที่มีโอกาสเกิดขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการอุทกภัย, จังหวัดปัตตานี, เทศบาลตำบลสุระสมิแล, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทนำ

ภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นวิกฤตอย่างหนึ่งที่มนุษย์หลีกเลี่ยงได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอุทกภัย ก่อให้เกิดความเสียหาย เพราะความแปรปรวนของสภาพอากาศโลก และการใช้ชีวิตของมนุษย์ที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ดังนั้นการลดความสูญเสียจากภัยพิบัติทางธรรมชาติให้เหลือน้อยที่สุด โดยการสร้างกระบวนการในการจัดการภัยพิบัติผ่านขั้นตอนการป้องกัน การลดผลกระทบ การเตรียมการ การตอบสนอง และการฟื้นฟู (Boonreang & Harasarn, 2018) สร้างการประสานร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่าย คำนึงถึงการวางแผนและการบริหารจัดการภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพ การบูรณาการการสื่อสารอย่างเป็นระบบทันทั่วทั้งในเหตุการณ์ภัยพิบัติมีมาตรการป้องกันอุทกภัยที่ชัดเจนและการบรรเทาทุกข์ ที่ครอบคลุม รวมถึงการมีกฎหมาย และคุณธรรมในการบริหารจัดการภัยพิบัติที่ดี โดยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายสามารถนำไปปรับใช้ร่วมกันได้ โดยวางกรอบนโยบายหลักในการจัดการภัยพิบัติขนาดใหญ่ของประเทศไทย (Rajbhandharak, 2018)

การวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยบริเวณลุ่มน้ำปัดตานี พบว่า ปัจจัยที่มีผลมากที่สุดคือสภาพพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ลุ่ม จากสถิติอุทกภัย 10 ปีย้อนหลัง ระหว่างปี พ.ศ. 2554 –2563 พื้นที่ตำบลรูสะมิแล ประสบปัญหาอุทกภัยทุกปี นอกจากนี้ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการน้ำท่วมในพื้นที่ดังกล่าว ประกอบด้วย ปริมาณน้ำฝน ระยะห่างจากแม่น้ำสายหลัก รวมถึงปัจจัยเกี่ยวกับการระบายน้ำ สิ่งกีดขวางทางน้ำ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Nuphet & Plodpai, 2021) ส่งผลต่อการเกิดปัญหาอุทกภัยในพื้นที่สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก (Marut, January 20, 2023) ทั้งนี้พื้นที่ตำบลรูสะมิแลเป็นพื้นที่ที่อยู่รอบบริเวณสถาบันอุดมศึกษา นอกจากประชาชนในพื้นที่แล้วยังมีนักศึกษาและบุคลากรที่อาศัยในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัย ผู้วิจัยจึงมีคำถามการวิจัยถึงแนวทางการจัดการอุทกภัยในพื้นที่เทศบาลตำบลรูสะมิแล งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัย ในพื้นที่เทศบาลตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการวางแผน กำหนดและดำเนินนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาภัยพิบัติจากเหตุการณ์อุทกภัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัย ในพื้นที่เทศบาลตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับภัยพิบัติ

ภัยพิบัติ หมายความว่า สาธารณภัย อันได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟฟ้า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลง หรือศัตรูพืชทุกชนิด ภัยอันเกิดจากโรคที่แพร่หรือระบาดในมนุษย์ อากาศหนาวผิดปกติ ภัยสงคราม และภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลังจากนอกประเทศ ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีบุคคลหรือสัตว์ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายของประชาชน หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน โดยภัยพิบัติแบ่งออกเป็น 12 ประเภท ได้แก่ 1) อุทกภัย 2) ภัยจากดินโคลนถล่ม 3) ภัยจากพายุเขตร้อนหรือวาตภัย 4) ภัยจากคลื่นสึนามิ 5) ภัยจากแผ่นดินไหว อาการถล่ม 6) ภัยแล้ง 7) ภัยหนาว 8) อัคคีภัย ภัยจากไฟฟ้า 9) ภัยหมอกควัน 10) โรคระบาดในมนุษย์ 11) ภัยจากโรคแมลง ศัตรูพืชระบาด และ 12) ภัยจากโรคระบาดในสัตว์น้ำ (Ordinance of the Ministry of Finance on the provision of government funds for emergency disaster relief, B.E. 2562, May 13, 2019)

องค์ประกอบสำคัญของการบริหารจัดการอุทกภัย

การศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัย มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจถึงองค์ประกอบสำคัญของการบริหารจัดการอุทกภัย เนื่องจากปัญหาอุทกภัย

เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำในช่วงฤดูฝน และเกิดในพื้นที่ลุ่มน้ำ ส่งผลให้ได้รับความเสียหายต่อประชาชน บ้านเรือน และพื้นที่ทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสังเคราะห์องค์ประกอบสำคัญของการบริหารจัดการอุทกภัย เพื่อใช้เป็นกรอบในการวิจัยนี้ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 องค์ประกอบสำคัญของการบริหารจัดการอุทกภัย

องค์ประกอบสำคัญ	คำอธิบาย	แหล่งที่มา
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอุทกภัย	<ul style="list-style-type: none"> - การมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมรับมือ การป้องกันและการลดผลกระทบจากอุทกภัยของชุมชน - การมีส่วนร่วมในการจัดการในสภาวะฉุกเฉินของชุมชน - การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ชุมชนหลังประสบภัย 	Meesiripan & Wongwatthanaphong, 2022; Nooprakob, 2022; Khaenamkhaew, Onjun, Damrongwattana, & Patoom, 2021; Liengjindathaworn, Vadhnapijyakul, Namkhot, & Yuanyao, 2019; Laohawichean & Sangmahachai, 2017
การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการประเมินความเสี่ยงภัยในชุมชน - การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการป้องกันและลดผลกระทบการเกิดอุทกภัย - การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการจัดการในสภาวะฉุกเฉินของชุมชน - การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการสนับสนุนความรู้และการแก้ไขปัญหาอุทกภัยให้แก่ชุมชน 	Meesiripan & Wongwatthanaphong, 2022; Nooprakob, 2022; Prathiab-in, 2021; Liengjindathaworn, Vadhnapijyakul, Namkhot, & Yuanyao, 2019
การบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการปัญหาอุทกภัยระหว่างชุมชนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนใกล้เคียง 	Liengjindathaworn, Vadhnapijyakul, Namkhot, & Yuanyao, 2019; Bhusri, 2017; Laohawichean & Sangmahachai, 2017

ที่มา: ผู้วิจัยสังเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยนำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งตามประเด็นสำคัญตามกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วย งานวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอุทกภัย งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชนเพื่อรับมือปัญหาอุทกภัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดดังนี้

งานวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอุทกภัย

Meesiripan and Wongwatthanaphong (2022) ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับมือปัญหาอุทกภัย ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการดำเนินการป้องกันอุทกภัย คือ การป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชน การจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการจัดการหลังเกิดภัยอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ Nooprakob (2022) ศึกษาแนวทางการเสริมพลังการมีส่วนร่วมในการจัดการภัยพิบัติอุทกภัย ผลการศึกษาพบว่า การจัดการปัญหาอุทกภัยพบปัญหาทั้งก่อน ระหว่าง และหลังในการฟื้นฟูสถานการณ์ ซึ่งต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องให้ความร่วมมือกันอย่างจริงจัง สอดคล้องกับ Liengjindathaworn, Vadhnapiyakul, Namkhot, and Yuanyao, (2019) ศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการอุทกภัยด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนควรตระหนักและให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมรับมือและการมีส่วนร่วมในการจัดการอุทกภัยของชุมชน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชนเพื่อรับมือปัญหาอุทกภัย

Khaenamkhaew, Onjun, Damrongwattana, and Patoom (2021) ศึกษาแนวทางการพัฒนาแกนนำในการแก้ไขปัญหาอุทกภัยและอุทกภัย ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาแกนนำในการแก้ไขปัญหาอุทกภัยและอุทกภัยคือการสร้างแกนนำ วิเคราะห์ชุมชน กำหนดทิศทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ศึกษาบริบทและข้อมูลชุมชนมาทำความเข้าใจเพื่อหาทางแก้ไขและฟื้นฟูพื้นที่ พัฒนาภาคการเกษตรและแหล่งท่องเที่ยว ในขณะที่ Prathiab-in (2021) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน โดยพบว่า เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย และสนับสนุนให้บุคลากรแนวคิดการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

Bhusri (2017) ศึกษาแนวทางการจัดการภัยพิบัติน้ำท่วมบนฐานการมีส่วนร่วมของพหุภาคี ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบจากการจัดการภัยพิบัติน้ำท่วมมีมาตรการบางอย่างที่สร้างความอ่อนแอแก่ประชาชนและขาดการเตรียมพร้อมที่ดี ทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายรุนแรง สำหรับแนวทางการจัดการภัยพิบัติน้ำท่วมแบบมีส่วนร่วมของพหุภาคีตามกรอบการอ้างอิงทางความคิดใหม่ เช่น ชุมชนพึ่งพาตนเอง กองทุนภัยพิบัติ การมีประสิทธิภาพด้านการเตือนภัย เป็นต้น นอกจากนี้ Liengjindathaworn, Vadhnapiyakul, Namkhot, and Yuanyao, (2019) ศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพัฒนาศักยภาพด้านการประเมินความเสี่ยงภัยของชุมชนและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานในพื้นที่ ส่วนหน่วยงานสังกัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาคควรพัฒนาระบบกลไกสนับสนุนความรู้ให้ชุมชน และการจัดการอุทกภัยด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม ในขณะที่ Laohawichean and Sangmahachai (2017) ศึกษาการบริหารการป้องกันและแก้ไขปัญหามหาอุทกภัย ผลการศึกษา พบว่า อุปสรรคทางการบริหาร ได้แก่ การปราศจากหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในเรื่องการจัดการอุทกภัยไม่มีการจัดทำแผนแม่บทแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับน้ำ ต้องให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การประสานงาน การสื่อสาร การควบคุม ปัจจัยทางการเมือง และการมีส่วนร่วมของชุมชน และให้จัดตั้งองค์การถาวรเพื่อรับผิดชอบด้านน้ำโดยตรง นอกจากนี้งานวิจัยในต่างประเทศ ยังศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการปัญหาอุทกภัย ดังที่ Fajar, Fatmawati, Amaliyah, Setiawan, and Majmud (2022) ศึกษาการสร้างร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในประเทศอินโดนีเซีย พบว่า แนวทางการสร้างความร่วมมือในการจัดการปัญหาอุทกภัย ต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง และไม่ใช่ว่าเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคเอกชนที่ต้องร่วมมือกัน แต่ยังรวมถึงประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงที่ต้องร่วมมือกันในการฟื้นฟูพื้นที่หลังประสบอุทกภัย โดย Fajar, Fatmawati, Amaliyah, Setiawan, and Majmud (2022) นำเสนอตัวชี้วัดสำคัญในการสร้างความร่วมมือในการจัดการปัญหาอุทกภัยในชุมชน คือ มีเป้าหมายชัดเจน

การสื่อสารกันและเปิดใจการรับฟังซึ่งกันและกัน การตัดสินใจร่วมกัน การมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนทุกกลุ่ม

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบการวิจัย การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียด ดังต่อไปนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากนักวิจัยต้องการศึกษาแนวทางในการจัดการปัญหาอุทกภัยของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ดังที่ Podhisita (2011) ระบุว่า การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก สามารถใช้ข้อมูลได้หลากหลายวิธี อีกทั้งยังมีความยืดหยุ่นในการออกแบบ การใช้เครื่องมือ และการดำเนินการ

การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ที่มีความเกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลในการวิจัยโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกย่อย ผู้ให้ข้อมูลหลักที่คัดเลือกด้วยวิธีการแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยจำแนกผู้ให้ข้อมูลของการวิจัยนี้เป็น 3 กลุ่ม รวม 11 คน ประกอบด้วย

1) ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการจัดการอุทกภัยของเทศบาลตำบลรูสะมิแลรวม 3 คน โดยเลือกสมาชิกสภาเทศบาลตำบล 1 คน เนื่องจากเป็นตัวแทนของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์กรและเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยปฏิบัติงาน 2 คน เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ในการดูแลจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่เทศบาลตำบลรูสะมิแล โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือมีบทบาทสำคัญในการจัดการปัญหาอุทกภัย มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ไม่น้อยกว่า 5 ปี

2) เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดปัตตานี 1 คน เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในจังหวัดปัตตานี โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือมีบทบาทสำคัญในการจัดการปัญหาอุทกภัย มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ไม่น้อยกว่า 5 ปี

3) ประชาชนในพื้นที่ตำบลรูสะมิแล จำนวน 7 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกประชาชน คือ ต้องมีอายุ 20 ปีขึ้นไป และต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลรูสะมิแลอย่างน้อย 5 ปี เนื่องจากเป็นผู้ประสบภัยพิบัติอุทกภัยโดยตรง

ผู้วิจัยกำหนดรหัสของผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย รายละเอียดรหัสผู้ให้ข้อมูลดังนี้ L1, L2, L3 แทนผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการจัดการอุทกภัยของเทศบาลตำบลรูสะมิแล O1 แทน เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดปัตตานี P1, P2, P3, P4, P5, P6 และ P7 แทนประชาชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล มีส่วนประกอบ 2 ตอน ได้แก่

1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ อายุ ศาสนา อาชีพ ระดับการศึกษา 2) แนวทางการจัดการอุทกภัย ประกอบด้วย ข้อคำถามครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ แนวทางด้านความร่วมมือของประชาชนในการจัดการอุทกภัย แนวทางด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชนเพื่อรับมือปัญหาอุทกภัย และแนวทางการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2566 โดยมีการนัดหมายล่วงหน้าตามวันเวลาที่ผู้สัมภาษณ์ได้นัดหมายไว้ มีการขออนุญาตบันทึกเสียงในระหว่างที่สัมภาษณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลมาถอดเทป จัดหมวดหมู่คำตอบ และวิเคราะห์แก่นสาระ สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่จากเทศบาลตำบลสุระมิแล และเจ้าหน้าที่จากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดปัตตานี ข้อมูลทั่วไปพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 35-47 ปี นับถือศาสนาอิสลาม จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีในสัดส่วนที่เท่ากัน และจากการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-70 ปี โดยส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม

แนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัย ในพื้นที่เทศบาลตำบลสุระมิแล

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 2 กลุ่ม ทั้งเจ้าหน้าที่จากเทศบาลตำบลสุระมิแล และเจ้าหน้าที่จากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดปัตตานี และประชาชนในพื้นที่ สามารถสรุปแนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่เทศบาลตำบลสุระมิแล รายละเอียดดังนี้

ตาราง 2 แนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัย ในพื้นที่เทศบาลตำบลสุระมิแล

องค์ประกอบ	แนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัย ในพื้นที่เทศบาลตำบลสุระมิแล	
	ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่	ข้อมูลจากประชาชน
ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอุทกภัย	<ul style="list-style-type: none"> - ติดตามสถานการณ์จากกรมอุตุนิยมวิทยา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - การรณรงค์ให้ประชาชนทิ้งขยะให้ลงถัง - จัดตั้งคณะกรรมการชุมชน และอาสาสมัครป้องกันภัยพิบัติพลเรือน เพื่อวางแผนช่วยเหลือในสภาวะฉุกเฉินกับชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - ติดตามข่าวสาร เพื่อเตรียมรับมือและป้องกันอุทกภัย - การจัดการขยะภายในชุมชน เพื่อให้ไม่ไหลขยะไปอุดตันในท่อระบายน้ำ - การทำความสะอาดท่อระบายน้ำในพื้นที่ และช่วยกันซ่อมแซมส่วนที่ได้รับ ความเสียหายหลังเกิดอุทกภัย
ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเบื้องต้น - การพัฒนาหน่วยงาน พัฒนาศักยภาพบุคลากร ทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก 	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าร่วมการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ ศึกษาและเตรียมความพร้อมรับมือปัญหาอุทกภัยไว้ล่วงหน้า
ด้านการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - มีแผนการปฏิบัติการ บูรณาการกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งทหาร ตำรวจ เทศบาล หรือประชาชนทั้งหมดมาร่วมมือแก้ปัญหาและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน - การรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีการพูดคุยของปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับประชาชน เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาร่วมกัน

ที่มา : ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (n=11)

จากตาราง 2 แนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัย ในพื้นที่เทศบาลตำบลสุระมิแล สามารถนำเสนอรายละเอียดผลการวิจัย ครบคลุม 3 ด้านได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอุทกภัย ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน และด้านการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดดังนี้

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอุทกภัย

ผลการวิจัยพบ 4 แนวทางสำคัญในการจัดการปัญหาอุทกภัย ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่

1) การร่วมติดตามสถานการณ์จากกรมอุตุนิยมวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการติดตามสถานการณ์จากกรมอุตุนิยมวิทยา ดังที่ผู้ให้ข้อมูลหลัก P4 และ P6 ที่กล่าวในทำนองเดียวกันว่า “ติดตามสถานการณ์จากกรมอุตุนิยมวิทยา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง”

2) การจัดการขยะภายในชุมชน ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการจัดการปัญหาอุทกภัยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนคือมีการจัดการขยะภายในชุมชน โดยในมุมมองของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ดังที่ ผู้ให้ข้อมูลหลัก L1 สะท้อนว่า “ได้มีการรณรงค์ให้ประชาชนทิ้งขยะลงถัง เนื่องจากผู้ผลิตขยะเยอะกว่าผู้กำจัดขยะ รวมถึงคนนอกพื้นที่ที่ทิ้งขยะในพื้นที่อีก คนทิ้งขยะเยอะทำให้ขยะเยอะตามไปด้วย ไม่ใช่แค่ขยะที่อยู่ในถุงดำ ไหนจะกระเบื้อง หลังกา เตียง ตู้เย็น ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดน้ำท่วม เนื่องจากขยะเหล่านั้นไปอุดตันตามท่อระบายน้ำหรือคูน้ำที่อยู่ตามจุดต่าง ๆ รวมไปถึงน้ำมันที่ใส่แล้วที่ไม่ได้ผ่านการกรองจากร้านอาหารที่อยู่ภายในพื้นที่ชุมชนแล้ว ทำให้ไปอุดตันอยู่ร่วมกับขยะจึงทำให้น้ำระบายได้ช้า” สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลหลัก P5 และ P6 ซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่ที่กล่าวตรงกันว่า “มีการจัดการขยะภายในชุมชนเพื่อไม่ให้ขยะไปอุดตันในท่อระบายน้ำ”

3) การจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนและอาสาสมัครป้องกันภัยพิบัติพลเรือน ผลการวิจัยยังพบว่า เทศบาลได้มีการจัดตั้งแกนนำ หรือคณะกรรมการชุมชน ในการเข้ามามีส่วนร่วม การเตรียมความพร้อมรับมือ การป้องกัน และการลดผลกระทบจากอุทกภัยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลหลัก O1 ที่ว่า “จัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยพิบัติพลเรือน ฝึกทักษะเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถและตระหนักให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นถึงวิธีการรับมือกับภัยพิบัติต่าง ๆ”

4) การทำความสะอาดท่อระบายน้ำในพื้นที่และช่วยกันซ่อมแซมส่วนที่ได้รับความเสียหายหลังเกิดอุทกภัย ผลการวิจัยพบแนวทางสำคัญในการจัดการปัญหาอุทกภัยในด้านการมีส่วนร่วมอีกแนวทางหนึ่ง คือ การที่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันในการทำความสะอาดท่อระบายน้ำและช่วยกันซ่อมแซมส่วนที่เสียหายหลังเกิดอุทกภัย ดังตัวอย่างคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลหลัก P3 และ P6 ที่กล่าวสอดคล้องกันว่า “เราจะช่วยการทำความสะอาดท่อระบายน้ำในพื้นที่ และช่วยกันซ่อมแซมส่วนที่ได้รับความเสียหายหลังเกิดน้ำท่วม”

ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน

ผลการวิจัยพบ 2 แนวทางสำคัญในการจัดการปัญหาอุทกภัย ในด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน ได้แก่

1) การจัดโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัยให้แก่ประชาชน ผลการวิจัยพบว่าเทศบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในการรับมือกับปัญหาอุทกภัย ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นเจ้าหน้าที่ว่า “เรามีการอบรมเพื่อฝึกทักษะ เพิ่มความรู้ความสามารถให้กับประชาชนในการรับมือกับปัญหาน้ำท่วม” สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลหลัก P4 ที่เป็นประชาชนในพื้นที่ กล่าวไว้ว่า “พี่ได้เข้าร่วมรับการอบรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมรับมือ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาน้ำท่วม”

2) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลตำบลสุระสมิแลให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในหน่วยงานในการเตรียมพร้อมรับมือกับปัญหาอุทกภัย ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลหลัก L3 ที่ว่า “การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลสุระสมิแล ตรงนี้เราจะมีการจัดทบทวนทีมงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอยู่เป็นประจำ”

ด้านการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางสำคัญในการจัดการปัญหาอุทกภัยในด้านการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ การปฏิบัติงานบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลมีแผนปฏิบัติการบูรณาการกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งทหาร ตำรวจ และประชาชน เพื่อร่วมมือแก้ปัญหาและช่วยเหลือ

ซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลหลัก L2 ที่ว่า “มีการทำงานร่วมกับกับหน่วยงานอื่น ๆ มีการจำลองเหตุการณ์ โดยมีตัวแทนจากหน่วยงานทั้งจังหวัดมาร่วมกัน มีผู้ว่า เป็นผู้กำหนดเหตุการณ์และควบคุมดูแลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และจะมอบหมายแต่ละอำเภอ แต่ละเทศบาล รวมไปถึงทหาร ตำรวจ และประชาชน เข้ามาแก้ไขปัญหาาร่วมกันว่าจะมีการเตรียมพร้อมอะไรบ้างหากเกิดเหตุการณ์ปัญหาอุทกภัย และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 12 (สงขลา) โดยจะนำเครื่องสูบน้ำระยะไกล และเครื่องสูบน้ำแบบทุ่นลอยมาช่วยทุกปี” นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลหลัก L3 ยังกล่าวว่า “มีการพูดคุยของปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับประชาชน เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน”

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นสำคัญ ครอบคลุม 3 องค์ประกอบหลัก รายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอุทกภัย

ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอุทกภัย พบว่า เทศบาลได้มีการจัดตั้งแกนนำ หรือ คณะกรรมการชุมชน ในการเข้ามามีส่วนร่วม การเตรียมความพร้อมรับมือการป้องกันและการลดผลกระทบจากอุทกภัย สอดคล้องกับวิจัยของ Khaenamkhaew, Onjun, Damrongwattana, and Patoom (2021) ที่ว่า การสร้างแกนนำที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ วิเคราะห์ชุมชน กำหนดทิศทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ศึกษาบริบทและข้อมูลชุมชนมาทำความเข้าใจเพื่อหาทางแก้ไขและฟื้นฟูพื้นที่ และยังสอดคล้องกับวิจัยของ Liengjindathaworn, Vadhnapiyakul, Namkhot, and Yuanyao, (2019) ที่เสนอแนะว่า ชุมชนควรตระหนัก และให้ความสำคัญในการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ และควรมีส่วนร่วมในการจัดการอุทกภัยของชุมชน ทั้งนี้ การที่ประชาชนในพื้นที่ของเทศบาลตำบลรูสะมิแลได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดตั้งแกนนำหรือการที่มีกรรมการชุมชนและเข้าไปมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมรับมือ การป้องกันและการลดผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่ประชาชนต้องเผชิญกับปัญหาอุทกภัยซ้ำซาก ได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่องจนเกิดความตระหนักถึงปัญหา เห็นความจำเป็นที่ต้องรวมกลุ่ม เพื่อเป็นเสียงสะท้อน เป็นปากเป็นเสียงรวมถึงร่วมปฏิบัติการในพื้นที่อันจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสามารถรับมือและจัดการกับปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ได้

ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน

ในด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน พบว่า เทศบาลตำบลรูสะมิแล ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพทั้งบุคลากรที่อยู่ในหน่วยงาน และประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ จึงทำให้มีการจัดโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและแก่ประชาชนในพื้นที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Prathiab-in (2021) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน โดยพบว่าเทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย และสนับสนุนให้บุคลากรมีการนำแนวคิดการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ กล่าวได้ว่าการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชนในการจัดการปัญหาอุทกภัย เป็นแนวทางที่จะช่วยสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาอุทกภัย เนื่องจากเมื่อบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและมีความพร้อมในการรับมือกับปัญหาอุทกภัย เมื่อเกิดสถานการณ์ในพื้นที่จะสามารถปฏิบัติการได้อย่างทันท่วงที ในขณะที่เดียวกันการที่ชุมชนมีประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจ ไม่ตื่นตระหนกต่อปัญหาที่เกิดขึ้นย่อมทำให้การรับมือ และแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ด้านการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในด้านการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทหาร ตำรวจ ประชาชน และหน่วยงานจากภายนอก เข้ามามีส่วนร่วม ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ Liengjindathaworn, Vadhnapiyakul, Namkhot, and Yuanyao, (2019) ที่ว่า การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานในพื้นที่ หน่วยงานสังกัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาคควรพัฒนาการจัดการอุทกภัยด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม และยังคงสอดคล้องกับวิจัยของ Nooprakob (2022) และ Laohawichean and Sangmahachai (2017) ที่ว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องให้ความร่วมมือกันในการประสานงาน การสื่อสาร การควบคุม และการมีส่วนร่วมของชุมชน ทั้งนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงปัจจัยสำคัญในการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือ ดังที่ Fajar, Fatmawati, Amaliyah, Setiawan, and Majmud (2022) นำเสนอตัวชี้วัดสำคัญในการบูรณาการความร่วมมือจัดการปัญหาอุทกภัยในชุมชน คือ การมีเป้าหมายร่วมกันชัดเจน การสื่อสารกันและเปิดใจการรับฟัง การตัดสินใจร่วมกัน การมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนทุกกลุ่มเพื่อจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่เทศบาลตำบลสุระสมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี รวม 7 แนวทางสำคัญ ครอบคลุม 3 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอุทกภัย 4 แนวทาง ได้แก่ การร่วมติดตามสถานการณ์จากกรมอุตุนิยมวิทยา การจัดการขยะภายในชุมชน การจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนและอาสาสมัครป้องกันภัยพิบัติพลเรือน การร่วมกันทำความสะอาดท่อระบายน้ำในพื้นที่และซ่อมแซมส่วนที่ได้รับความเสียหายหลังเกิดอุทกภัย 2) การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและประชาชน 2 แนวทาง ได้แก่ การจัดโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัยแก่ประชาชน และการพัฒนาศักยภาพบุคลากร 3) การบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 1 แนวทาง ได้แก่ การปฏิบัติงานบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัยดังนี้

1. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีการจัดโครงการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในการจัดการปัญหาอุทกภัยอย่างไรก็ตามเทศบาล ควรประชาสัมพันธ์การจัดโครงการให้ประชาชนได้ทราบอย่างทั่วถึง โดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย เพื่อให้การจัดทำโครงการได้รับความร่วมมือจากประชาชนเป็นอย่างดี

2. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานโดยได้รับความร่วมมือจากหลากหลายฝ่าย สามารถทำให้การทำงานเป็นด้วยดี แต่อย่างไรก็ตามเทศบาลควรคำนึงปัจจัยสำคัญในการบูรณาการความร่วมมือ และคำนึงถึงความซับซ้อนระหว่างการทำงานที่อาจเกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นวิจัยที่ควรดำเนินการในการวิจัยครั้งต่อไป โดยควรศึกษาการเยียวยาประชาชนในพื้นที่ หลังการเกิดปัญหาอุทกภัย และควรศึกษาครอบคลุมพื้นที่ประสบอุทกภัยมากขึ้น

References

- Bhusri, P. (2017). Guidelines for flood disaster management based on the multilateral participation, *Journal of Social Work*, 25(2), 69-93. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/swjournal/article/view/170084/122285>
- Boonreang, E., & Harasarn, A. (2018). Strategy in Thailand's natural disaster management, *Journal of Politics and Governance*, 8(2), 100-115. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jopag/article/view/147163/108420>
- Fajar, F.J., Fatmawati, Amaliyah, R., Setiawan, A.R., Majmud, M.R. (2022). Towards better flood disaster governance by applying local government and private sector partnership concept: A case study of Luwu Utara, Indonesia, *Asian Political Science Review*, 6(1), 36-47. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/APSR/article/view/249254/171321>
- Khaenamkhaew, D., Onjan, P., Damrongwattana, J., & Patoom, B. (2021). Guidelines for the Development of Leaders to Fix the Problem of the Storm And Flood in Phipun District, Nakhon Si Thammarat Province, *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(3), 30-41. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/247225/167688>
- Laohawichean, U., & Sangmahachai, S. (2017). Flood prevention and mitigation management in Bangkok Metropolis, *Kasem Bundit Journal*, 18(2), 111-127. <file:///C:/Users/LEGION/Downloads/tchareerak2,+Journal+editor,+09.pdf>
- Liengjindathaworn, O., Vadhnapiyakul, A., Namkhot, K., & Yuanyao, R. (2019). Enhancing the effectiveness of participatory management approach for local communities in the repeatedly flooded areas in the District of Warinchamrab, Ubon Ratchathani Province, *Local Administration Journal*, 12(1), 88-110. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/colakkujournals/article/view/180438/128072>
- Marut (pseudonym). (2023, 20 January). Disaster prevention and relief officers are active. Interview.
- Meesiripan, S., & Wongwatthanaphong, K. (2022). Public participation in coping with floods in Pak Khware subdistrict, Mueang Sukhothai district, Sukhothai province, *Journal of Modern Learning Development*, 7(5), 216-228. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/255010/173240>
- Nuphet, K., & Plodpai, P. (2021). Flood risk area determination for disaster prevention: A case study of Pattani River Basin, *The Journal of Spatial Innovation Development*, 2(2), 65-79. <https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/jsid/article/view/245241/167891>
- Nooprakob, P. (2022). Empowering participation approach in the management of flood disasters in Phunphin District, Surat Thani Province, *Journal of Local Governance and Innovation*, 6(3), 33-46. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JLGISRRU/article/view/263459/175523>
- Podhisita, C. (2011). *The Science and Art of Qualitative Research* (5th ed.). Bangkok: Amarin Printing and Publishing Public Company Limited.
- Prathiab-in, R. (2021). *Flood disaster management of Ban Klang Subdistrict Municipality, Mueang Pathum Thani District, Pathum Thani Province* (Master of Public Administration). Ramkhamhaeng University. http://www3.ru.ac.th/mpa-abstract/files/2563_1614230998_6214830047.pdf

- Rajbhandharak, S. (2018). Comprehensive collaborations framework for public, private and Non-government sectors during large scale flood disaster, *Journal of Public and Private Management*, 27(2), 101-116. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/ppmjjournal/article/view/110858/167990>
- Ordinance of the Ministry of finance on the provision of government funds for emergency disaster relief, B.E. 2562 (2019, 13 May). *Government Gazette*, 136(120), 36.